



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 284

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 octombrie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 145 din 28 mai 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector	1-2	Decizia nr. 161 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	5
Decizia nr. 156 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	2-3	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 160 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	4	63. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri de protecție socială a personalului din sectorul producției de apărare	6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		68. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la condițiile sanitare veterinare pentru admiterea la import a produselor de origine animală și a furajelor	6-8
		1.623. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145*)

din 28 mai 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector

Lucian Stângu — președinte
Costică Bulai — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 1997, Judecătoria Oradea — județul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 49

din Regulamentul de aplicare a Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, ridicată de inculpatul Fluieraș Florin, prin apărătorul său, în Dosarul nr. 10.649/1996, aflat pe rolul Judecătoriei Oradea.

Din cuprinsul încheierii rezultă că inculpatul Fluieraș Florin a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă (art. 178 alin. 2 din Codul penal), ca urmare a unui accident de circulație.

Deși instanța omite să menționeze în încheiere dispozițiile legale a căror neconstituționalitate se invocă, din motivarea depusă la dosar se constată că este vorba de dispozițiile art. 49 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, care obligă pe conducătorii auto „să reducă viteza până la limita evitării oricărui pericol”. Autorul excepției susține că, prin aceste dispoziții, se instituie o răspundere obiectivă, independent de existența vreunei culpe din partea conducătorului auto care, implicat într-un eveniment rutier, va răspunde de rezultatele produse fără vina lui, ceea ce constituie o încălcare a prevederilor art. 23 din Constituție. Textul criticat „instituie”, cum se exprimă autorul excepției, „o prezumție de vinovăție”, prin modul lacunar de redactare, fapt care permite folosirea lui în aproape toate cazurile în care făptuitorul, datorită unor împrejurări speciale în care s-a aflat, nu este vinovat de producerea accidentului.

Exprimându-și opinia asupra excepției ridicate, instanța o consideră neîntemeiată și opinează pentru respingerea ei, fără să arate argumentele pe care își întemeiază opinia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966, invocată de Fluieraș Florin în Dosarul nr. 10.649/1996 al Judecătoriei Oradea.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 28 mai 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Roșeanu Mihai Viorel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

*) Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 septembrie 1997.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 29 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Roșeanu Mihai Viorel.

Prin Decizia nr. 20 din 30 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cu privire la dispozițiile art. 330¹ din același cod s-a constatat că, prin Decizia nr. 96/1996, Curtea Constituțională a stabilit că acest articol este neconstituțional în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Roșeanu Mihai Viorel, pentru următoarele motive: în mod greșit s-a dispus conexarea Dosarului nr. 413C/1996 cu alte 17 dosare, chiar dacă ele priveau neconstituționalitatea aceluiași text legal, întrucât situațiile de fapt erau diferite; nu s-a cerut avizul comisiilor juridice ale Parlamentului României.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât, prin decizii definitive, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, aceste decizii sunt obligatorii *erga omnes* și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Roșeanu Mihai Viorel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 20 din 30 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs prin care se susține că în mod greșit s-a dispus conexarea acestui dosar cu alte 17 dosare, care privesc situații de fapt diferite, deși textele legale apreciate ca neconstituționale erau aceleași, este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Art. 164 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea conexării mai multor pricini în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți, cât și din oficiu de către instanță, atunci când există o strânsă legătură de obiect și cauză, care să justifice judecarea împreună a unor cauze. În speță, obiectul dosarelor conexate fiind excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții din Codul de procedură civilă, privind recursul în anulare, evident că între aceste dosare există o strânsă legătură, iar conexarea lor este justificată.

Cu privire la susținerea că în dosarele conexate situațiile de fapt erau diferite și deci trebuiau soluționate distinct, urmează a se observa că, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept. În consecință, în mod constant în practica jurisdicțională a Curții s-a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților este de competența instanțelor judecătorești.

Și cel de-al doilea motiv de recurs, prin care se susține că nu a fost cerut avizul comisiilor juridice ale Parlamentului, urmează a fi respins. Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, judecătorul-raportor desemnat în dosar are obligația să solicite puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului. În speță, Curtea și-a îndeplinit această obligație legală, iar punctele de vedere exprimate au fost redate, în esență, în prezenta decizie.

Magistrat-asistent,
Gabriel Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ionescu Radu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 1 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Radu în Dosarul nr. 3.886/1995.

Prin Decizia nr. 19 din 30 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care Curtea Constituțională a decis că prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a reținut că, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că acestea sunt neconstituționale. În legătură cu art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a constatat că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că dispozițiile sale sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Ionescu Radu, susținând, în esență, că modificarea adusă art. 330¹

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Ionescu Radu privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

din Codul de procedură civilă, prin limitarea la 6 luni a termenului în care procurorul general poate declara recursul în anulare, reprezintă o recunoaștere din partea forului legislativ a neconstituționalității textului anterior. Se solicită admiterea recursului și modificarea deciziei în sensul admiterii excepției.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului „constată că excepția ridicată este nefondată“.

În punctul de vedere al Guvernului, transmis de către ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului și a Departamentului pentru Administrație Publică Locală, se apreciază că recursul este neîntemeiat. Se arată că decizia atacată se fundamentează pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, care, în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, preluate în art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivul de recurs invocat, punctul de vedere al Comisiei juridice de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului, precum și cel al Guvernului și raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Din examinarea recursului se reține că acesta se referă numai la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă. În legătură cu acest articol, Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În această situație se reține că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, iar, în temeiul art. 25 din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, urmează a se modifica decizia atacată, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, fiind lipsită de obiect.

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

*) Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 13 septembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Emanoil Mariella împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 1 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Emanoil Mariella în Dosarul nr. 1.316/1996.

Prin Decizia nr. 19 din 30 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care Curtea Constituțională a decis că prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a reținut că, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că acestea sunt neconstituționale. În legătură cu art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a constatat că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că dispozițiile sale sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Emanoil

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Emanoil Mariella privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

*) Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 13 septembrie 1997.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****privind unele măsuri de protecție socială a personalului din sectorul producției de apărare**

Având în vedere necesitatea reglementării de urgență a protecției sociale a personalului din sectorul industriei de apărare intrat în procesul de restructurare în conformitate cu programul aprobat, în temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României și ale Legii nr. 78/1995, cu modificările ulterioare,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Personalul agenților economici din sectorul producției de apărare, aflat la dispoziția unității ca urmare a întreruperii activității, beneficiază, pe întreg anul 1997, de drepturile stabilite prin art. 6 din Legea nr. 78/1995 privind protecția personalului și a patrimoniului din sectorul producției de apărare, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 22/1996.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu
Ministru apărării naționale,
Victor Babiuc
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Ministru muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 18 octombrie 1997.
Nr. 63.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la condițiile sanitare veterinare
pentru admiterea la import a produselor de origine animală și a furajelor**

Văzând Nota nr. 126.512 din 26 septembrie 1997 a Agenției Naționale Sanitare Veterinare, având în vedere prevederile art. 31 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 390/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, ministrul agriculturii și alimentației emite următorul ordin:

1. Se aprobă Norma sanitară veterinară privind condițiile sanitare veterinare pentru admiterea la import a produselor de origine animală și a furajelor, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 12 din 26 februarie 1993 și orice alte prevederi contrare prezentului ordin se abrogă.

3. Agenția Națională Sanitară Veterinară va lua măsuri de aducere la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin și îl va comunica persoanelor interesate.

4. Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilescu

București, 30 septembrie 1997.

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ

cu privire la condițiile sanitare veterinare pentru admiterea la import a produselor de origine animală și a furajelor

CAPITOLUL I
Condiții generale

1. În conformitate cu art. 25 și 26 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, importul produselor de origine animală și al furajelor se poate efectua numai în condițiile stabilite de Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

2. Importul produselor de origine animală și al furajelor se poate efectua din țările care conferă garanții asupra situației epizootologice, stabilite prin tratative bilaterale între autoritățile sanitare veterinare sau sunt atestate de către organismele sanitare veterinare internaționale ca fiind indemne epizootologic.

3. Importul produselor de origine animală și al furajelor se poate efectua numai din unități aprobate, cuprinse în listele publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene. În alte condiții, aceste unități vor fi verificate în scopul agreării pentru export de către autoritatea centrală veterinară din România.

Verificarea unităților condiționează acceptarea importurilor din țările respective și se efectuează la cererea și pe cheltuiala agenților economici importatori interesați.

CAPITOLUL II

Condiții de ambalare, de marcare și de transport

1. Produsele de origine animală și furajele care se importă trebuie să fie însoțite de certificate sanitare veterinare eliberate de un medic veterinar de stat, care să ateste îndeplinirea condițiilor sanitare veterinare stabilite de Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Fiecare transport va fi însoțit, de asemenea, și de declarația de conformitate emisă de către producător.

2. Eticheta aplicată pe ambalajele de desfacere și de transport ale produselor de origine animală și ale furajelor va include în mod obligatoriu data de fabricație și data expirării (valabilitatea). Aceste elemente se înscriu în certificatul sanitar veterinar însoțitor și în declarația de conformitate.

3. Marca de sănătate (ștampila de control veterinar) se aplică pe certificatul sanitar veterinar și pe fiecare unitate de ambalaj.

4. Importul produselor de origine animală și al furajelor este permis numai în condițiile în care acestea sunt protejate în ambalaje de desfacere și de transport care să le asigure integritatea.

Carnea de pasăre în carcasă și cărnurile tranșate în piese se admit la import numai ambalate individual și protejate în cutii de carton.

CAPITOLUL III

A. Condiții speciale

1. Produsele de origine animală și furajele importate trebuie să prezinte parametri fizico-chimici și microbiologici, cel puțin la nivelul reglementărilor naționale.

2. Condițiile de valoare nutritivă pentru toate produsele de origine animală și pentru furaje (conținut de apă, proteine, lipide, glucide, substanțe minerale, vitamine) vor fi declarate prin înscrierea nominală și cantitativă pe eticheta fiecărei unități de ambalaj și în declarația de conformitate.

3. Pentru preparatele din carne nu se admite o proporție de colagen mai mare de 20% din conținutul proteic total, iar adaosurile din aceste produse (făină de soia, amidon, clorură de sodiu, nitrați, fosfați) vor fi, de asemenea, menționate nominal și cantitativ pe eticheta fiecărei unități de ambalaj.

4. Importul de amestecuri de adjuvanți alimentari (agenți de sărare, emulgatori, conservanți, coloranți, condimente și aromatizanți) și de premixuri furajere se admite cu condiția nominalizării ingredientelor și proporției acestora pe eticheta fiecărei unități de ambalaj.

5. Importul de carne tocată sau de pastă de carne, indiferent de specie, care, prin procesare, se poate efectua:

— numai în stare congelată (minimum -18°C);
— numai pentru producția preparatelor din carne, tratate termic în unități de industrializare aflate sub supraveghere sanitară veterinară;

— numai din unități verificate și aprobate în prealabil de către autoritatea centrală veterinară din România.

Carnea tocată sau pasta de carne nu trebuie să conțină organe și fragmente de oase.

B. Condiții de temperatură și de depozitare

1. Importul de carne în carcasă, semicarcasă, sferturi se admite în stare congelată (minimum -18°C în profunzime) sau în stare refrigerată, cu condiția ca aceasta să fie zvântată și să ajungă la destinație în maximum 72 de ore de la data tăierii animalelor, iar pe toată durata transportului, temperatura la os să fie de $0^{\circ} - +4^{\circ}\text{C}$. Se interzice transportul în vrac al cărnii refrigerate.

2. La sosirea în țară, la destinație, produsele importate se depozitează obligatoriu într-un depozit adecvat sortimentului de produs importat și care posedă autorizație sanitară veterinară emisă de către Direcția sanitară veterinară județeană și a municipiului București.

CAPITOLUL IV

Controlul sanitar veterinar al produselor de origine animală și al furajelor importate

1. Loturile de produse de origine animală și ale furajelor sosite la punctele de trecere a frontierei, care, în urma inspecției sanitare veterinare, se constată că nu îndeplinesc condițiile stabilite prin prezentul ordin, nu se admit la import.

Inspectoratele de poliție sanitară veterinară de frontieră notifică, de îndată, la Agenția Națională Sanitară Veterinară și la Direcția sanitară veterinară județeană sau a municipiului București, fiecare caz de neîndeplinire a condițiilor sanitare veterinare de import.

2. Agentul economic importator are obligația să anunțe medicul veterinar de stat, teritorial, asupra intrării produselor în depozitul autorizat, în vederea verificării concordanței dintre datele înscrise în documentele însoțitoare și condițiile de import stabilite.

3. Medicul veterinar de stat are obligația verificării produselor și recoltării probelor reprezentative pentru examenul de laborator.

Numărul de probe care se recoltează dintr-un lot și din fiecare sortiment de produs este de minimum 5. Pentru conserve numărul de 5 probe (recipiente) se referă la fiecare sortiment și la fiecare data de fabricație.

4. Primele 3 loturi de produse din aceleași sortimente importate în cursul unui an, din aceeași țară și de la același producător, se supun examenului complet de laborator: organoleptic, fizico-chimic, microbiologic, reziduuri biologice, metale grele, radioactivitate.

5. În cazul în care examenele de laborator atestă rezultate corespunzătoare pentru toate cele 3 loturi, următoarele loturi de produse din aceleași sortimente importate în cursul unui an, din aceeași țară și de la același producător, vor fi supuse numai examenului organoleptic, fizico-chimic și microbiologic și, trimestrial, prin sondaj, examenului complet de laborator.

Dacă cel puțin un lot dintre cele 3 nu corespunde la unul din examenele efectuate, examenul complet se va efectua și la următoarele 3 loturi importate.

6. Produsele de origine animală importate, care nu îndeplinesc condițiile de securitate pentru consumator, atestate prin examenul de laborator, se confiscă de către medicul veterinar de stat și se dirijează pentru utilizare conform prevederilor Legii sanitare veterinare nr. 60/1974, republicată.

7. Înainte de avizarea valorificării produselor importate, medicul veterinar de stat va analiza din nou condițiile de păstrare, starea de prezentare și va decide asupra extinderii concluziilor din buletinul de analiză la întregul lot de produse examinate.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

1. Agentul economic nu are dreptul de a valorifica sau de a înstrăina din depozit produsele de origine animală și furajele importate până la stabilirea deciziei privind modul

de valorificare a acestora de către medicul veterinar de stat care a recoltat probele.

2. Produsele care se distribuie altor agenți economici vor fi însoțite, în condițiile legii, de certificat sanitar veterinar de transport, certificat de calitate și o copie de pe buletinul de analiză și se mai supun unui nou examen de laborator, numai când situația o impune.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDINUL Nr. 1.623

din 22 septembrie 1997

În baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 12/1993 privind achizițiile publice, republicată, precum și ale normelor legale date în aplicarea acesteia, ministru de stat, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

1. Atribuțiile ce revin Ministerului Finanțelor în ceea ce privește achizițiile de investiții, de bunuri și de servicii, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 12/1993 privind achizițiile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 4 decembrie 1995, ale Hotărârii Guvernului nr. 592/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 25 octombrie 1995 și ale Hotărârii Guvernului nr. 63/1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 11 iulie 1997, precum și ale Normelor metodologice, aprobate prin Ordinul nr. 1.743/69N/1996, nr. 45.184/1996 și nr. 47.735/1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 și 232 bis din 26 septembrie 1996, nr. 106 din 24 mai 1996 și, respectiv, nr. 355 din 30 decembrie 1996, se aduc la îndeplinire astfel:

a) De către Direcția generală programe și acorduri investiții publice și achiziții publice (D.G.P.A.I.P.A.P.), pentru achizițiile de investiții ale căror documentații tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții se aprobă, potrivit legii, de către Guvern, precum și pentru achizițiile de bunuri și de servicii ale ordonatorilor principali de credite din administrația publică centrală și cu specialiști propuși de Direcția generală a finanțelor apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pentru achizițiile de bunuri și de servicii ale ordonatorilor principali de credite din acest domeniu, la solicitarea D.G.P.A.I.P.A.P.

În cazul în care achizițiile de mai sus se finanțează, integral sau parțial, din credite externe, garantate și contractate de stat, la solicitarea conducerii D.G.P.A.I.P.A.P., în comisia de licitații se va desemna și un specialist din Direcția generală a datoriei publice sau, după caz, din Direcția generală a relațiilor financiare cu organisme internaționale, propus de conducerea acestor direcții.

b) De către direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, pentru celelalte achiziții de investiții, inclusiv investiții de natura consolidărilor și intervențiilor pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale (cutremure, inundații, alunecări, prăbușiri și tasări de teren, incendii), accidente

tehnice și altele, ale căror documentații tehnico-economice aferente se aprobă, potrivit legii, de ordonatorii de credite, pentru achizițiile de reparații capitale ale ordonatorilor de credite, precum și pentru achizițiile de reparații capitale și investiții finanțate din sursele proprii ale regiilor autonome, pentru celelalte achiziții de bunuri și de servicii, respectiv ale ordonatorilor secundari și terțiari de credite din administrația publică centrală, ale tuturor ordonatorilor de credite din administrația publică locală și pentru achizițiile de bunuri de natura activelor corporale ale regiilor autonome de interes național și local.

2. Îndrumarea metodologică unitară privind organizarea, desfășurarea și adjudecarea licitațiilor pentru achizițiile de investiții, de bunuri și de servicii se face de către Ministerul Finanțelor prin Direcția generală programe și acorduri investiții publice și achiziții publice, care elaborează norme, prescripții și reglementări pentru conținutul proiectelor, al documentelor de licitație, al conținutului ofertelor și pentru contractarea lucrărilor.

3. Pentru toate achizițiile publice prevăzute la pct. 1 lit. b) din prezentul ordin, conducerea direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București va transmite Direcției generale programe și acorduri investiții publice și achiziții publice din cadrul Ministerului Finanțelor, în cel mult 10 zile de la primirea hotărârii de adjudecare a achiziției publice respective, o copie a acestei hotărâri.

4. Pentru îndeplinirea corespunzătoare de către direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București a sarcinilor ce decurg din prevederile prezentului ordin, conducerea acestora vor nominaliza cel puțin 3 specialiști care să-și desfășoare activitatea în domeniul achizițiilor publice, iar atribuțiile și răspunderile acestora vor fi cuprinse în regulamentele proprii de organizare și funcționare.

5. Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României.

6. Pe data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin se abrogă ordinele ministrului finanțelor nr. 877/1994, nr. 989/1995 și nr. 871/1997.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciurara

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.